

Rasmus Hansen: Jeg har nogle Bemærkninger vedrørende Radioavisens udenrigspolitiske Udsendelser og et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartel, men under Hensyn til det sene Tidspunkt og den lange Forhandling i Dag skal jeg befytte mig paa at gøre mine Bemærkninger saa korte som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Hartel var jo i Dag noget mere afdæmpet i sin Tale, end da det ærede Medlem sidst havde Ordet, og han kunde i hvert Fald glæde sig ved Tilslutning fra et Blad som hedder „Vort Værn“. Lad mig i denne Forbindelse sige, at dette Blads Vilje til at misforstaa synes i hvert Fald uomtvistelig i dette Tilfælde. Jeg er ikke uenig med nogen i den Betragtning, at der ved Omtalen af udenrigspolitiske Forhold bør vises Maadehold, det har jeg tydeligt sagt, og det gentager jeg gerne. Men naar det ærede Medlem Hr. Hartel nu oplyser, at han ved sin Omtale af de, som han kaldte det, tendentiøse udenrigspolitiske Foredragsholdere ved Statsradiofonien kun har tænkt paa Redaktør Blædel, saa vil jeg gerne sige, at det uheldige, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, ved det ærede Medlems Angreb her i Tinget paa Radioavisens udenrigspolitiske Oversigter, det var den Baggrund, dette Angreb havde. Denne Baggrund var en Sværm af Rygter, baade her i Landet og i Udlandet, en Sværm af Rygter om et udenlandsk Pres for at faa en af Radioavisens udenrigspolitiske Kronikører, nemlig Redaktør Blædel, fjernet fra den Post, der hidtil har været betroet ham. Lad saa disse Rygter have været uberettigede eller ikke, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men det ærede Medlems Tale var under disse Omstændigheder vel egnet til at fremkalde det Indtryk, at det ærede Medlem, selv om han ikke vedgik det, var parat til at yde en Haandsrækning til en udenlandsk Indblanding i Forhold, som kun angaar dette Lands Befolkning.

Udlandet har af den indrepolitiske Ytringsfrihed her i Landet og den lovfæstede Ret til at fremdrage Kendsgerninger til Belysning af Forholdene uden for vort Lands Grænser ikke nogen Grund til at drage vor statspolitiske Neutralitetsvilje i Tvivl, og jeg tror heller ikke paa, at en saadan Tvivl findes i ansvarlige Kredse i Udlandet. Jeg har fremdeles den Opfattelse, at en Række af Angrebene paa Radioavisens udenrigspolitiske Oversigter ikke har et udenrigspolitisk, men et indrepolitisk Formaal, nemlig Sikring af bedre Agitationsvilkaar for de ubetydelige nazistiske Bevæ-

gelsler her i Landet. Angrebene Udgangspunkt er, som jeg tidligere har fremhævet det, Læge Fritz Clausens Nazistiske Central i Bovrup, den samme Central, som har fastslaaet sit nationale Sindelag i en Artikel i Januar 1934 i det Blad, den udgiver, en Artikel, hvor det blev sagt, at om Sønderjylland skulde være dansk eller tysk, er noget, man ikke paa Forhaand kan strides om.

I dette Selskab er det, at det ærede Medlem Hr. Hartel placerede sig med sin Finanslovtale, og det kan han — selv om han nu gerne vil — ikke vride sig fra. Hvis det ærede Medlem Hr. Hartel imidlertid i sin Finanslovtale har udtrykt sig saaledes, at hans Hensigt kunde misforstaaes, saa er Fejlen udelukkende det ærede Medlems. Hvis han har holdt sin Tale ud fra forkerte Forudsætninger, eller fordi han ikke selv forstod sine Udtalelsers Rækkevidde, ja, saa anbefaler jo en meget menneskelig Opfordring som bekendt, at man skal tilgive enhver, der ikke ved, hvad han gør, og jeg imødekommer, hvis det ønskes, gerne denne Opfordring.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Broby: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, for jeg kan jo ikke faa andet, det forbyder Forretningsordenen. . . . (Afbrydelse af *Christmas Møller*). Ja, jeg har i hvert Fald stemt imod den, saa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ikke noget at være saa høj i Sadlen for. Den højtærede Minister sagde om mig, at jeg var mødt i fuld Krigsmaling sidste Gang. Det vil jeg ikke sige at Ministeren var, for han mødte med den hvide Kappe, som hører Mørklægningen til. Endskønt han havde Vaaben under Kappen og ogsaa gerne vilde bruge dem, tager jeg ham alligevel for en Mand, der møder i den hvide Kappe og har fredssommelige Hensigter. Men Ministeren kunde jo ikke trods sine Udtalelser her rokke ved de Kendsgerninger, jeg havde ført frem. Der kan være Uenighed om Tal med Hensyn til kommunale Regnskaber; det har jeg sagt allerede i mine Bemærkninger første Gang, dér vil Tiden dømme os imellem; disse Regnskaber kommer frem, og saa kan vi tale om dem ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling. Men Hovedresultatet kan Ministeren ikke komme uden om, nemlig det, at det var et forkert Billede, Ministeren gav af Skattestigningen, da han